

Hívd őt Szabadítódnak!

Szül pedig fiat, és nevezd annak nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből. Mt 1: 21.

Ezt az Igét az Isten erős angyala mondta Józsefnek, aki nemsokkal előtte tudta meg, hogy élete szerelme és jegyese áldott állapotban van. A Szentlélektől áldott Mária hangján meghallott hír hallatán ez a József elkezdett számolni és visszagöngyölíteni élete eseményeit, hogy minden kétséget kizáróan egyre mélyebben és mélyebben beledöbbenjen abba, hogy Mária bizony nem ő tőle esett meg. Attól a pillanattól kezdve e boldog vőlegénynek se nappala se éjele nem volt többé, mert kínokat és gyötrelmet okozó gondolatai szüntelenül a gyermekét váró Mária körül forgott. Igazság és hazugság vívott benne élet-halál tusát. Ádáz szellemi harc volt ez. Csak úgy nyögött, recsegett és ropogott minden ízében és csontjában, amikor a vak sötétből a hazugság kitudja honnan rá támadva a földre terítette.

Egyik órában még boldogan készült a menyegzőre, a szerelmével közösen megálmodott boldog életre, hogy a következő pillanatban az egész élete hamuként szétesve szóródjon szét a szélben. Én nem hallottam a Szentlélektől körülölelt Mária hangját, ő viszont igen. Hallottam viszont az én jegyesem és „Máriám” hangját és tudom, hogy az olyan, mint a tóba dobott kavics, amelyik a víz felszínétől kezdve a tó legsötétebb aljáig minden víz molekulát és atomot megmozgat, megremeget. De ez a hang, most ennek a Józsefnek azt mondja, hogy a megígért Messiás életét hordom anyai lényem közepén.

Nincs leírva, de első hallásra József ezt blaszfémiaként, a leggyalázatosabb istenkáromlásként hallotta. Arra gondolt, hogy a házasságtörés bűnének takargatására ezt a rossz viccet Mária szerelmétől nem várta, és valóságosan a földre terítette. Mária egyetlen pillanat alatt a hazugság és a paráznaság anyjaként magaslott föléje és ezzel a szörnyeteggel szemben József alulmaradt. Az első nagy vihar elmúlt és József tovább gondolta, hogy lehetetlen, hogy a szíve választottja hazudjon. Talán ő maga is teljesen megzavarodott az állapotától, mit tegyen akkor József egy hibbant asszonnyal? Már-már úgy tűnt, hogy megtalálta a legjobb megoldást, titokban hagyja el őt, elbocsátja és a sorsára bízva, és belealud ebbe a végső döntésébe.

Az Úr angyala ebben a sötét álmában látogatta meg Józsefet az Istenből való, mennyei, tiszta és napnál is ragyogóbb igazsággal:

- Jegyessed valóban a megígért Messiás anyja!

Aki még nem vette volna észre mindaz, amit elmondtam, a szenteste elhangzott prédikáció egyenes folytatása, amikor azzal a kérdéssel indultunk el ünneplőbe öltöztetett otthonainkba, hogy honnan tudhatja valaki azt, hogy már az Isten Fia szívdobogása lüktet benne is? Onnan, hogy van egy gonosz sötét ellenség, aki éjt nappallá és nappalt éjszakává téve szüntelenül azon fáradozik, hogy a te akaratodat a karmai közt tartva arra késztesen, hogy hitetlenül megöld magadban az Isten read bízott életét.

Mond, nem pontosan ez történt a József szívében, lelkében és elméjében? Látnod kell ezt a gonosztól legyőzött Józsefet teljesen kiterítve, akit arra kényszerít az ördög, hogy hazugnak és paráznának bélyegezve élete szerelmét, Máriát a sorsára bízva, dobja oda a törvény hiénáinak és fenevadjainak a leggyalázatosabb halálnak. Ebben az állapotba csak beleborzadni lehet, de kibírni sehogy sem.

Tegnap arról hallottunk, hogy keresztyénként Isten előtt mindnyájan Jézust hordozó Máriák vagyunk. Most arról hallunk, hogy keresztyénként Istenünk és Atyánk előtt mindnyájan Józsefek vagyunk, és teljesen tőlünk függ, úgy a Mária, mint a Jézus élete is.

Aki eddig a percig azt gondolta, hogy a József rémálmai azok csakis a 2000 évvel ezelőtt élt Józseféi voltak, ki kell ábrándítanom, hogy nem, mert azok a Messiás Jézussal és szűz Máriával kapcsolatos rémálmok a te mindennél személyesebb rémálmaid. Józsefnek az a sötét éjszakai tusája az bizony a te testközeli személyes birkózásod az Isten angyalával.

Következtetésképpen karácsonykor Isten a názáreti szüzet úgy tette egyszülött Fia anyjává, hogy ugyanakkor bennünket egyen- egyenként és közösen is Józseffé tett. Azzá a Józseffé tett, akit megszabadított a bűn karmai közül. Mi a bűn? Jézus azt mondja, hogy a bűn az, hogy az emberek nem hisznek Ő benne.¹ Jézus tehát megszabadította Józsefet ettől és attól a pillanattól kezdve a Jézus szíve nemcsak a Mária méhében dobogott, hanem bizony a József lelkében, testében, elméjében és szívében is! (Az Istentől körülölelt szentsalád ábrázolás)

Sokszor elmondtam már Pál apostol példáját és most is el kell mondanom. Saulként ő maga is a József útját járta, aki tűzzel és vassal, haraggal és gyűlölettel valóban mindent megtett annak érdekében, hogy a Jézus nevét ne csak bemocskolja, de azokat, akik hitelt adnak Józsefnek és Máriának, azokat, aki Isten Fiát hordozták az életükben, a Messiás neve káromlására kényszerítse, vagy egyenesen megölje. Miért tette ezt? Csak azért, mert az István nevű keresztyén mártír meggyilkolásának a percétől fogva még ebben a Saulban is elkezdett dobogni az Isten Fia Jézus szíve. Honnan tudjuk? Onnan, hogy ezt maga Pál mondta el, és onnan, hogy ennek a Saulnak nem egy angyal, hanem maga az Úr jelent meg, és a szemébe mondta, hogy nehéz neked a téged foglyul ejtett ösztöke ellen tusakodnod. Nehéz neked önmagadból kitépni a Jézus szívét! Én vagyok a valóság, - erősítette meg Jézus Krisztus ennek az Isten Fiát halálra üldöző Saulnak.

Nincs a földön olyan ember, legyen az férfi, vagy nő, akinek ne kellene élet-halál tusában megküzdenie Jézus Krisztus valóságával. „Nincs még egy név a földön, amelynek több ellensége lenne, mint éppen Jézus Krisztus. E név leggonoszabb és legelkeseredettebb ellenségei emlegetik, vagy éppenséggel dicsérik a leg hangosabban, valahogy úgy, mint Nagy Heródes a napkeleti bölcsek előtt tette, de csak azért, hogy időt és előnyt nyerjen, hogy ezt a messiás Jézust a hordozóival együtt a föld színéről is eltörölje. Hát nem pontosan ez történik most is, hogy iszonyatosan sötét hatalmasságok a keresztyén nevet minden hazugsággal bemocskolják, becsmérlik és lejáratják, bennünket a világ leggonoszabb ellenségeinek bélyegezve kárhoztatnak? Gyűlöletet keltő, és háborúkat szító fasisztáknak mondanak csak azért, mert Jézus tanítványaiként keresztyén értékek szerint akarunk élni. Miért? Csak azért, mert nem engedjük, hogy Jézus Krisztus dicsőségen és szent neve tartalmatlan betűk sora, hitvány mesebeli névvé legyen. Sőt Jézus Krisztus nevében leplezünk le minden bűnt, minden hamisságot, minden valótlanyságot, illúziót, ördögi utópiát, a halál minden rombolva pusztító munkáját és valljuk meg, hogy nincs más, csakis egyetlenegy Szabadító és Üdvözítő, az Isten Fia Messiás Jézus. Hozzá képest mindenki más, aki földi paradicsomot ígér, hamis próféta és Antikrisztus. Ő a mi Főpapunk, egyetlen közbenjárónk, aki által kedvességet találunk Istennél ebben az órában is. De Ő a mi örökkévaló királyunk is, aki megküzd értünk a gonosszal, azt legyőzi, bennünket pedig magához vesz mindörökre. Ámen.

¹ Bűn az, hogy nem hisznek énbenem Ján 16:9.